

בש"פ 6672/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6672/21

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים (כב' השופט א' רומנוב) בעמ"י
13550-10-21 מיום 6.10.2021

בשם המבקש: עו"ד ארז בר-צבי

החלטה

1. המבקש נעצר ביום 5.10.2021 עקב חשד לעבירות איומים כלפי בת זוג ותקיפה סתם של קטין על ידי אחראי. כעולה מן החומר שלפניי, החשדות שמיוחסים למבקש נוגעים לכך שבחודשים האחרונים, ועל רקע הליך הגירושין שלו מאשתו, איים לפגוע בה ואף תקף את ילדיהם (להלן: הילדים). ביום 6.10.2021 הגישה המשיבה בקשה להארכת מעצר המבקש ב-5 ימים. בית משפט השלום (כב' השופט א' לנג) קבע, לאחר שעיין בתיק החקירה, כי הראיות מקימות חשד סביר לביצוע העבירות שמיוחסות למבקש. בכלל זאת, ציין בית המשפט כי המבקש הודה בעיקרי הדברים שמיוחסים לו, אך טען שכוונתו הייתה לזעזע ולהרתיע את אשתו; ובכל הנוגע לתקיפת הילדים, ציין כי מדובר בוויכוחים הדדיים, פעוטי ערך. בית המשפט עמד על כך שהמבקש בן 43 ונעדר הרשעות קודמות, אך הוסיף שלצד זאת, מתקיימת בעניינו עילת מעצר של מסוכנות נוכח המעשים שמיוחסים לו. עוד צוין כי המשיבה עותרת לביצוע 10 פעולות חקירה, ש"רובן ככולן" ניתנות לשיבוש. משכך, האריך בית המשפט את מעצרו של המבקש עד ליום 10.10.2021 (יצוין כי בית משפט השלום דן גם בבקשת המבקש לאיסור פרסום שמו, ודחה אותה; בית המשפט המחוזי דחה את השגת המבקש בעניין זה ועל החלטתו תלוי ועומד רע"פ 6673/21 פלוני נ' מדינת ישראל).

2. המבקש ערר על החלטה זו ובו ביום דחה בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' רומנוב) את הערר.

עמוד 1

בית המשפט קבע שלא נפלה טעות בהחלטת בית משפט השלום וכי החומר הקיים בעניינו של המבקש "מטריד ומעורר דאגה" באופן שמצדיק את המשך מעצרו של המבקש.

3. מכאן הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, ההחלטות בעניינו לא נתנו משקל מספק לנסיבותיו האישיות, ובכלל זאת: למצבו הרפואי, שכנטען לא מאפשר לו לבצע פעולות בסיסיות; לעובדה כי אין לו עבר פלילי; ולכך שביכולתו להציע חלופת מעצר בבית אחיו. עוד נטען שהחלטת בית המשפט המחוזי אינה מנומקת וכי משכך לא ניתן לדעת מה ניצב בבסיסה.

4. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, מצאתי כי דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות לערער על החלטת בית משפט השלום בעניין מעצרימים לפי סעיף 53(א1) לחוקסדרהדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, תינתן רק בהינתן שאלה עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בהתקיים נסיבות מיוחדות (בש"פ 7273/18 ברונסקי' מדינת ישראל, פסקה 3 (15.10.2018); בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (17.4.2011)). לא אלה פני הדברים בעניינו. טענות המבקש מכוונות לנסיבות המקרה ולהחלטות הפרטניות שניתנו בעניינו - שהן החלטות יישומיות ולא מגלות עילה למתן רשות לערער בגלגול שלישי. טענות המבקש, לרבות אלו שנוגעות למצבו הרפואי ולאפשרותו להציע חלופה הובאו לפני בית המשפט המחוזי, שלא ראה בהן כדי לשנות את החלטת בית משפט השלום. זאת ועוד, בית משפט השלום התייחס לחלופה שהציע המבקש אך קבע כי נוכח המסוכנות שנשקפת מהמבקש ונוכח פעולות החקירה הנדרשות, אין מקום להורות על העברתו לחלופת מעצר. לבסוף, גם לא מצאתי כי הטענה המכוונת לנימוקי החלטת בית המשפט המחוזי מצדיקה בירור נוסף של עניינו של המבקש לפני בית משפט זה.

הבקשה נדחת אפוא.

ניתנה היום, ב' בחשון התשפ"ב (8.10.2021).

ש ו פ ט